

[Lenger]

styrelsens materiale i dets fulde ordlyd. Da denne dag var en mandag, vil en del af ordførerne først have modtaget det samlede baggrundsmateriale på selve dagen for debatten. Det øger yderligere forundringen, at materialet først blev fremsendt, efter at Folketingets kommunaludvalg skriftligt havde anmodet ministeren om det, at materialet fremsendes i flere omgange, og at det senest ankomne materiale var det mest relevante, fordi der heri lå egentlige beløbsangivelser.

Det ligner unægtelig en tanke, ikke mindst i betragtning af, at departementschef Ole Asmussen i dagbladet Information den 8. april er citeret for at sige, at det er »uhensigtsmæssigt« at sætte tal på »AIDS-sagen«. Vi får naturligvis aldrig afklaret, om materialet overhovedet var kommet til Folketingets kendskab, hvis kommunaludvalget ikke selv havde anmodet om det, men hele sagens forløb bringer mig alvorligt i tvivl herom.

Svar (24/4 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Med skrivelse af 23. februar 1987 anmodede Indenrigsministeriet Sundhedsstyrelsen om at udarbejde et bidrag til besvarelse af AIDS-forespørgslen den 31. marts 1987.

Tirsdag den 17. marts 1987 overbragte Sundhedsstyrelsen pr. bud og uden følgeskrivelse et udkast til det samlede bidrag til besvarelse af Indenrigsministeriets anmodning af 23. februar 1987. Dette materiale, dateret den 17. marts 1987, indeholdt følgende afsnit: »Indledning og sammenfatning«, »Status og målsætninger« samt »Forslag til den fremtidige indsats«. Endvidere medfulgte en række udtalelser indhentet fra forskellige institutioner.

Med skrivelse af 20. marts 1987 fremsendte Sundhedsstyrelsen som svar på Indenrigsministeriets anmodning i skrivelsen af 23. februar 1987 et materiale til Indenrigsministeriet til brug ved forespørgselsdebatten den 31. marts 1987. Dette materiale, der blev modtaget i Indenrigsministeriet den 20. marts 1987, bestod af »Status og målsætninger«. Endvidere medfulgte som bilag de foranævnte udtalelser fra institutioner m.v.

Spm. nr. S 1028

Til indenrigsministeren (13/4 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der har givet Indenrigsministeriet anledning til at tro, at to foreninger, som bad om adgang til at få udleveret Sundhedsstyrelsens baggrundsmateriale til AIDS-debatten den 31. marts 1987, havde materialet i forvejen, samt hvor ministeriet finder at have hjemmel til at begrænse de to foreningers ret til aktindsigt på denne baggrund?«

Begrundelse

Departementschef Ole Asmussen er i dagbladet Information den 8. april 1987 citeret for at sige om Indenrigsministeriets vægring mod at give to foreninger aktindsigt i Sundhedsstyrelsens baggrundsmateriale til AIDS-debatten den 31. marts 1987, at han »er fuldstændig sikker på, at de havde det på forhånd«.

Da dette jo er en beskyldning mod Danmarks Bløderforening og Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske for at udøve ren chikane mod ministeriet ved at bede om indsigt i papirer, som de havde i forvejen, ønskes oplyst, hvad der har foranlediget ministeriet til at tro sådan. For øvrigt nægter begge foreninger, at de havde materialet i forvejen.

Det ønskes endvidere oplyst, hvad det egentlig kommer sagen ved. Det vil åbne helt uanede perspektiver for offentlighedsloven, hvis en offentlig myndighed kan tillade sig at skønne over, hvad folk har eller ikke har i forvejen, og oven i købt lade det få konsekvenser for adgangen til aktindsigt.

Svar (24/4 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg mener ikke, at Indenrigsministeriet har haft anledning til at antage, at Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske og Danmarks Bløderforening var i besiddelse af hele materialet, da foreningerne fremsatte deres respektive anmodninger om aktindsigt. Derimod var foreningerne naturligvis i besiddelse af deres egne udtalelser til Sundhedsstyrelsen. Det er disse udtalelser, som har dannet grundlag for Sundhedsstyrelsens bidrag til Indenrigsministeriet, ligesom det er disse udtalelser, departementschefen har udtalt sig om at foreningerne var i besiddelse af på forhånd.